

въ едно време, а голѣмо-то различіе было въ състояніе-то на землѣх-тѣ, въ коѣхто ся по-сѣяло. Само честно-то и благодатно-то сърдце приноси плодѣ-тѣ.

Намѣреніе-то на Писаніе-то е да извърши много повече отъ колкото да ни даде само правы познанія. Чрезъ благодать-тѣ Божіѣ, съдържима-та въ него истина, е средство да освящава сърдца-та ни; и когато ся внушава тая истина чрезъ Св. Духа въ съвѣсть-тѣ ни, всякога произвожда това слѣдствіе. Съ тоя начинъ познаніе-то и послушаніе-то помагатъ, и ся възвышаватъ едно отъ друго. Говори ся: “Ако знаете тѣя работы, блаженни сте ако гы творите.”

Мыслѣхъ сега да дамъ нѣкои практическы правила, отъ които първы-ты шесть ся отнасятъ за *умното състояніе*, на което съ помощь-тѣ читатель-тѣ длѣженствува да ся упражнява въ тайнъ длѣжность, и въ расположеніе-то на Христіанскы-ты благодати, които, е полезно, да обработюва за усъвършенствуваніе-то на тѣхъ длѣжность. А другы-ты осмь ся отнасятъ непосредственно за *образъ-тѣ на четеніе-то*, и още за нѣкои другы, които отъ послѣ ся упоминаватъ.

А. Правила, които ся отнасятъ за *умното състояніе на читатель-тѣ*.